

การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับ
คีย์บอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของ
โคดายและคาร์ล ออร์ฟ

A Study on the Development of an Activity Package for the Promotion of
Mathayomsuksa 1 Students' Reading and Performing International Music Notes
Based on the Kodály and Carl Orff Methods

อภินันท์ สำเภาน้อย¹

อสมมา มาตยาบุญ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดกิจกรรม 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่อง ทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ ระหว่างก่อนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการใช้ชุดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดมณีโชติการาม เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sample) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Pair t-test เก็บรวบรวมข้อมูลประมวลผลและวิเคราะห์ สรุปผล อภิปรายโดยใช้ตารางและการพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15

2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี เรื่องการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักสูตร

3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรีสากลโดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ ในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.28$)

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะ, การอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด , ชุดกิจกรรม

Abstract

This research was an experimental study with the aims: (1) to develop Mathayomsuksa-1 students' reading skills and the ability to perform international music notes for keyboard songs through the use of the activity package, (2) to compare the students' music learning achievement of the lesson on *The Skills for Reading and Performing of International Music Notes for Keyboard Songs*, and (3) to investigate the students' attitudes towards the activity package. Twenty Mathayomsuksa-1 students (Grade 7 students) from Watchantikaram School in Bang Sue, Bangkok participated in the study during the second semester of the academic year 2016. The purposive sampling technique was employed. The research instruments included the activity package, the achievement test, and the questionnaire measuring the students' satisfaction. Data were analyzed using basic descriptive statistics: mean, percentage, standard deviation, and paired t-test. The analyzed data were discussed and summarized, and presented through the use of tables and description.

The results were the following:

1) The students showed their improvement in their note reading skills and ability to perform international notes for keyboard songs. Seventeen students (85%) scored above the 70 percent criteria; only three of them (15%) did not reach the set standard.

2). Based on the results of the achievement test on the topic *Reading and Performing of International Music Notes for Keyboard Songs*, it was found that their post-activity scores were significantly higher than their pre-activity scores at 0.05.

3) The students were satisfied with their learning in the international music class with the use of the activity package based on the Kodály and Carl Orff methods. Their satisfaction was at the high level ($\bar{X} = 4.28$).

Keywords: Skill development, Reading and performing international music notes for keyboard songs, Activity package

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายหลักของการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญของงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553) การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่ดี มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูควรมีทักษะและคุณลักษณะที่รองรับเข้าถึงเพื่อสร้างนวัตกรรมบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ ที่จะพัฒนาผู้เรียนที่เป็นเยาวชนในยุคใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตาม มาตรา 22 ที่ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานก็ได้บรรจุกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไว้ในหลักสูตร ให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย ทศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ สำหรับสาระดนตรีนี้ถูกจัดไว้ใน สาระที่ 2 ซึ่งหลักสูตรได้กำหนดสิ่งที่ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ คือผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของดนตรี และแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1) และเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี ทั้งเดี่ยวและเป็นวง โดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ตในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมาย แปลงเสียงเบื้องต้นได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 5)

การเรียนดนตรีมีส่วนเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านความคิด สามารถถ่ายทอดความรู้สึกที่ตนรับในเชิงสร้างสรรค์ที่สังคมยอมรับ ซึ่งการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์นี้เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก เพราะจะทำให้สมองซีกขวามีพัฒนาการที่เด่นชัด และเนื่องจากกิจกรรมดนตรีมักเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว การเรียนดนตรี จึงมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางกายของตนได้เป็นอย่างดี และช่วยให้ผู้เรียนเป็นคนละเอียดอ่อนและไวต่อการรับรู้มีเหตุผล (ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2535: 16) การพัฒนาทักษะทางดนตรี สามารถทำได้โดยใช้กิจกรรมทางดนตรี เช่น กิจกรรมการฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ และกิจกรรมการอ่านภาษาดนตรี หากได้นำวิธีการเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีให้เหมาะสมก็จะช่วยส่งเสริม และพัฒนาทักษะทางดนตรีให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาด้านดนตรีนั้น ควรมีความรู้ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน เพราะจะส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านการร้อง หรือเล่นเครื่องดนตรีต่าง ๆ นั้นให้มีพัฒนาการที่ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น หนึ่งในพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้ที่ศึกษาดนตรีควรมีก็คือ ทักษะในการอ่านโน้ตดนตรี ดนตรีเปรียบเสมือนภาษาซึ่งมีคำศัพท์เฉพาะในตัวเอง ใช้ในการสื่อสาร อธิบาย ให้นักดนตรีหรือผู้ที่ไมใช่นักดนตรีสามารถเข้าใจได้รวดเร็วและถูกต้อง (ณัชชา โสคติยานุรักษ์, 2549)

ชุดกิจกรรมเป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน ซึ่งแต่ละรายวิชาจะจัดทำขึ้นสำหรับวิชานั้นๆ (อุษา รัตนบุปผา, 2547 : 16) กล่าวถึงชุดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสามารถของแต่ละบุคคลนอกจากนี้แล้วยังทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรือเกิดความท้อแท้ในการเรียน เพราะผู้เรียนสามารถกลับไปศึกษาเรื่องที่ตนเองยังไม่เข้าใจใหม่ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะทำให้เพื่อนเสียเวลาคอย หรือตามเพื่อนไม่ทัน (ประเสริฐ สำเภาอด, 2552 : 12) สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนประเภทสิ่งตีพิมพ์และกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชื่อกิจกรรม 2) คำชี้แจง 3) จุดประสงค์ 4) เวลาที่ใช้ 5) วัสดุอุปกรณ์ 6) เนื้อหาและใบความรู้ 7) สถานการณ์ 8) กิจกรรม 9) แบบทดสอบท้ายกิจกรรม สำหรับประโยชน์ของชุดกิจกรรม (อุษาคำประกอบ, 2530 : 33) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมตามแนวคิดของแฮริสเบอร์เกอร์ ไว้ 5 ประการ คือ (1) นักเรียนสามารถทดสอบตัวเองก่อนว่ามีความสามารถระดับใด หลังจากนั้นก็เริ่มต้นเรียนในสิ่งที่ตนเองไม่ทราบ ทำให้ไม่ต้องเสียเวลามาเรียนในสิ่งที่ตนเองรู้อยู่แล้ว (2) นักเรียนสามารถนำบทเรียนไปเรียนที่ไหนก็ได้ตามความพอใจไม่จำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ (3) เมื่อเรียนจบแล้วผู้เรียนสามารถทดสอบตัวเองได้ทันทีเวลาไหนก็ได้และได้ทราบการเรียนของตนเองทันทีเช่นกัน (4) นักเรียนมีโอกาสดำเนินการกับผู้สอนมากขึ้น เพราะผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูก็มีเวลาให้คำปรึกษากับผู้เรียนที่มีปัญหาในขณะใช้ชุดกิจกรรมด้วยตนเอง (5) นักเรียนจะได้รับคะแนนอะไรนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนเอง ไม่มีคำว่าสอบตกสำหรับผู้ที่ยังเรียนไม่สำเร็จแต่จะทำให้ผู้เรียนกลับไปศึกษาเรื่องเดิมซ้ำใหม่ จนผลการเรียนได้ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

วิธีการสอนดนตรีของโซลตาน โคดาย และคาร์ล ออร์ฟ เป็นวิธีที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วโลกมาเป็นเวลานานกว่าครึ่งศตวรรษ วิธีการสอนตามแนวคิดของโคดายใช้การร้องเป็นแกนในการสอนโดยนักเรียนของโซลตาน โคดาย นอกจากจะอ่านโน้ตได้คล่องแล้ว ยังร้องเสียงตามโน้ตได้ไพเราะอีกด้วย วิธีการสอนตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ เน้นเรื่องปลูกฝังความคิดสร้างสรรค์ (ธวัชชัย นาควงศ์, 2540 : 3) การเรียนการสอนดนตรีเพื่อให้ได้ผลตามความมุ่งหมายนั้น ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดทางทฤษฎีดนตรีของนักการศึกษาดนตรีที่มีความรู้ ประสบการณ์ เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและทักษะทางด้านดนตรีในเวลาอันสั้น จะเห็นว่าแต่ละแนวมีวิธีการสอนที่ต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตามทั้งสองแนวคิดนี้ มีเป้าหมายพื้นฐานเช่นเดียวกันคือ การให้ประสบการณ์ทางดนตรีแก่ผู้เรียน โดยคำนึงถึงการพัฒนาแนวคิดและทักษะทางด้านดนตรีแก่ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ (พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล, 2541 : 1) วิธีการสอนของคาร์ล ออร์ฟ และโซลตาน โคดาย เหมือนกันในส่วนและสนับสนุนกันในหลายประการ ซึ่งในการสอนทั้งสองแบบใช้การอ่านโน้ตแบบซอล-ฟา

และจากการได้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรี 3 ท่าน จาก 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดมณีนิลดิการาม โรงเรียนโยธินบูรณะ และโรงเรียนบางยี่ขันวิทยาคม ปัญหาที่พบในนักเรียนต่อการเรียนวิชา

ดนตรีมากที่สุด คือ เรื่องการขาดทักษะในการอ่านโน้ต รองลงมาคือ การบรรเลงดนตรี การสร้างสรรค์ทางดนตรี ทฤษฎีโน้ตขั้นพื้นฐาน ประวัติดนตรี การร้องและการฟัง จากปัญหาดังกล่าวครูผู้สอนจึงควรศึกษาวิธีการ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน รวมถึงสื่อนวัตกรรมและเทคนิคการสอนใหม่ๆ มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2538 : 3) กล่าวว่า “รูปแบบการสอนในอดีต มีความบกพร่องเรื่องวิธีการสอน คือ สอนทฤษฎีแล้วจึงไปปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะการอ่านโน้ต การเรียนที่ถูกต้อง ควรจะให้ผู้เรียนปฏิบัติก่อนการเรียนทฤษฎี ครูผู้สอนต้องสอนให้นักเรียนได้ยินเสียง (Sound) ก่อน แล้วจึงค่อยสอนสัญลักษณ์ (Symbol) ดังนั้นในการสอนที่ถูกต้อง ครูจะต้องสอนให้นักเรียนอ่านโน้ตโดยให้มีความสามารถจดจำระดับเสียงได้ก่อน เมื่อนักเรียนจำระดับเสียงได้แล้วจึงค่อยให้นักเรียนอ่านสัญลักษณ์ทางดนตรี” ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวสอดคล้องกับวิธีการสอนของโคดาย ที่เน้นการร้องเป็นหลัก จากนั้นจึงใช้สัญลักษณ์ภาพ สัญลักษณ์มือและตัวโน้ตเข้ามาใช้แทนเสียงร้อง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2535 : 104-106) ผลการวิจัยเรื่อง การใช้หลักสูตรการสอนดนตรีสากลโดยใช้วิธีการตามแบบของโคดายกับนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิตเกษตรศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เด็กนักเรียนมีทักษะทางดนตรีสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 (ธวัชชัย นาควงค์, 2540: บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เพลงที่ใช้ในกิจกรรมการสอนร้องเพลงตามแนวคิดของโคดาย โรงเรียนมัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ร่วมกิจกรรมการร้องเพลงตามแนวคิดของโคดามีทักษะทางดนตรีที่สูงขึ้น (ยุพิน รัตนเกลิงศักดิ์, 2542: บทคัดย่อ) และในต่างประเทศ ดังที่ บีตตี้ (Beatty, 1989 : 303) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดายเพื่อพัฒนาทักษะทางดนตรีกับนักเรียนชั้นมัธยม ที่มีอายุตั้งแต่ 14 - 18 ปี โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง พบว่า นักเรียนมัธยมกลุ่มทดลองมีทักษะทางดนตรีสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การประยุกต์ใช้กิจกรรมการสอนดนตรีแบบโคดายจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางดนตรีของนักเรียนได้

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด โดยนำแนวคิดวิธีการสอนของโซลตัน โคดาย และคาร์ล ออร์ฟมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านโน้ตสากล อันจะทำให้สามารถพัฒนาทักษะในการเล่นเครื่องดนตรีได้ด้วยตนเอง และจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนดนตรีในระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดกิจกรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่อง ทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ ระหว่างก่อนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการใช้ชุดกิจกรรม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด มีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี เรื่องการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดมัสณังดาราม เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 41 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดมัสณังดาราม เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร จำนวน 20 คน ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sample)

ตัวแปรอิสระ

ชุดกิจกรรมเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลตามแนวคิดของโคดาเย และคาร์ล ออร์ฟ สำหรับคีย์บอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปรตาม

1. ทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีสากล
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม

เนื้อหา

นำมาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ ๒ ดนตรี ของมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย สัญลักษณ์แท่นจังหวะและทำนอง บรรทัด 5 เส้น กุญแจซอล เส้นกั้นห้อง ตัวโน้ต ตัวหยุด การบรรเลงเครื่องดนตรี การดูแลรักษาเครื่องดนตรี และองค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยจำนวน 3 เครื่องมือ ดังนี้

1. ชุดกิจกรรม เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด จำนวน 4 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีสากล เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม จำนวน 1 ชุด

ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขั้นเตรียม
ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาดนตรีสากล เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ
2. ขั้นตอนการทดลอง
การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนจัดการเรียนรู้ วิชาดนตรีสากล เรื่อง การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเปียโนและคีย์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผนจัดการเรียนรู้ รวม 16 ชั่วโมง ดังนี้
ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโน้ตและสัญลักษณ์ทางดนตรี จำนวน 4 ชั่วโมง
ชุดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง การอ่านโน้ตสากลเบื้องต้น จำนวน 4 ชั่วโมง
ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง ทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดเบื้องต้น จำนวน 4 ชั่วโมง
ชุดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง การบรรเลงคีย์บอร์ด 1 บทเพลง จำนวน 4 ชั่วโมง
3. ขั้นการทดสอบหลังเรียน
หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 4 ชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้
3.1 ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาดนตรีสากล เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชั่วโมง
3.2 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปประมวลผล และวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำผลการแบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถ เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีสากล และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม ทั้งหมดมาวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Pair t-test
2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป แพลผล และวิเคราะห์ข้อมูล
3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลคะแนน ร้อยละ จากชุดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด พบว่า มีนักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่อง การอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลระดับความพึงพอใจผลความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีสากลโดยใช้ชุดกิจกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.56) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.57) และด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ สามารถอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ พบว่า มีนักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำ

กว่าร้อยละ 70 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15 สาเหตุที่มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์เกิดจากขาดการเข้าเรียนวิชาดนตรีในบางชั่วโมง ส่วนสาเหตุที่ผลคะแนนจากชุดกิจกรรมที่ 1 ไม่ผ่านเกณฑ์เกิดจากชุดกิจกรรมที่ 1 เป็นทักษะการปฏิบัติเพื่อเชื่อมโยงไปยังการเรียนรู้ทางทฤษฎีดนตรีซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ความสามารถเดิม ทั้งทักษะการร้อง รวมถึงความเข้าใจในเรื่องของระดับเสียงและจังหวะ ซึ่งมีนักเรียนบางส่วนขาดพื้นฐานทักษะในส่วนนี้ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงว่า ชุดกิจกรรมตามแนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ ที่กำหนดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติและเรียนรู้ในห้องเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของประเสริฐ สำเภาอด (2552 : 16) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยสร้างความสนใจให้นักเรียน ทำให้ได้รู้จักการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจได้ โดย ผู้วิจัยใช้แนวคิดของโซลตาน โคดาย ในการจัดแผนการสอนโดยมุ่งเน้นการปฏิบัติก่อนการเรียนทฤษฎี สอดคล้องกับแนวคิดของ โลเวล แมนชั่น การเรียนที่ถูกต้องคือจะต้องปฏิบัติก่อนการเรียนทฤษฎีดนตรี ครูต้องสอนให้นักเรียนได้ยินเสียงก่อนแล้วจึงค่อยสอนสัญลักษณ์ทางดนตรี การสอนของครู ต้องสอนให้นักเรียนอ่านโน้ตได้ โดยที่นักเรียนต้องมีความสามารถในการจดจำระดับเสียงของโน้ตให้ได้เสียก่อน เมื่อนักเรียนจำระดับเสียงได้แล้วจึงค่อยสอนสัญลักษณ์ทางดนตรี ดังนั้นผู้วิจัยจึงเรียงลำดับ เนื้อหาวิชาดนตรีจากง่ายไปหายาก ส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ ซึ่งจะเน้นสอนจากสิ่งที่ยากที่สุดก่อน และผู้เรียนได้ปฏิบัติให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้การเคลื่อนไหวทางกายภาพในการเรียนรู้ และแสดงถึงจังหวะ ตก อัตรากังหะ ความเร็วกังหะ เป็นการได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้เข้าใจองค์ประกอบของดนตรีอย่างลึกซึ้ง และแนวคิดของโซลตาน โคดาย คือ จะสอนกับเล่นไปพร้อมกัน เด็กจะได้ทั้งความรู้ และความสนุกสนานเพลิดเพลิน เหมาะกับธรรมชาตินิสัยของเด็ก

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่อง ทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดของโคดาย และคาร์ล ออร์ฟ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี เรื่อง ทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองม้วน พันธุ์เลิศ (2555) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะด้านดนตรี เรื่อง ดนตรีสากล เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตาน โคดาย และแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีตามแนวคิดของโซลตาน โคดาย และกลุ่มที่ได้รับการกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนและทักษะทางด้านดนตรี หลังเรียน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มารีญา ปิณฑะกิจกร (2557) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคตายสำหรับผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ตอนต้น พบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านโน้ตและความรู้ความเข้าใจ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ผลความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีสากลโดยใช้ชุดกิจกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.56) ความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก คือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.57) และด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองม้วน พันธุ์เลิศ (2555) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะด้านดนตรี เรื่อง ดนตรีสากล เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตัน โคตาย และแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีตามแนวคิด ของโซลตัน โคตายและกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.26 และ 4.24 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของ สุัชฌา รักยินดี และ ณัฐรดี ผลผลาหาร (2557) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรี (ศูนย์ดนตรี) พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจ ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ครูผู้สอนมี บุคลิกภาพ ความประพฤติเหมาะสมแก่การเป็นครู ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิด เป็นร้อยละ 88.64 รองลงมา คือ ด้านผู้สอนใช้นวัตกรรม สื่อการสอนอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา และด้าน ผู้สอนเอาใจใส่ดูแลผู้เรียน อย่างทั่วถึงและอุทิศตนให้กับการสอนอย่างเต็มที่ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.37 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 87.42 และผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ด้านการเรียนการสอน การจัดสอบ Recital มีความเหมาะสมและมีส่วนช่วยส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนให้ดีขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 81และสอดคล้องกับงานวิจัยของเชิดชัย ยังให้ผล และคณะ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของศูนย์ดนตรีและกิจกรรมพิเศษโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของศูนย์ดนตรีและกิจกรรมพิเศษ จำนวน 150 คน ในด้านดนตรี 9 ประเภท และ ด้านกีฬา 6 ประเภท มีความพึงพอใจในระดับดีมาก ในเรื่องการตรงต่อเวลา , การเปิดโอกาสซักถาม , แสดงความคิดเห็น การให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่นักเรียน และสถานที่เรียน มีระดับความพึงพอใจในระดับดี ในเรื่องค่าเรียน และมีระดับความพึงพอใจในระดับพอใช้ ในเรื่องการเตรียมการสอน, ความตั้งใจและความกระตือรือร้นในการสอน ความเชี่ยวชาญและวิธีการถ่ายทอดความรู้ ความพร้อมของอุปกรณ์และการส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมในระดับดี ร้อยละ 75.4

ข้อค้นพบงานวิจัย

ชุดกิจกรรมโดยใช้แนวคิดของโคตยา และคาร์ล ออร์ฟนี้สามารถทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ดได้ เนื่องจากการฝึกฝนด้วยการปฏิบัติจริง เป็นไปตามแนวคิดของทั้งโคตยา และคาร์ล ออร์ฟ ที่จะสอนให้เรียนรู้จากสิ่งที่ยากไปหายาก โดยแนวคิดของทั้งสองคนนี้จะมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความสามารถที่จะพัฒนาทักษะการบรรเลงคีย์บอร์ดได้ด้วยตนเอง โดยเริ่มต้นจากพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลโดยใช้จุดเด่นจากแนวคิดของโคตยาที่เน้นทักษะการร้องกับสัญญาณมือเพื่อจะได้เข้าใจระดับเสียงของโน้ตสากล และแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ ที่เน้นเรื่องของการเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะซึ่งจะทำให้เข้าใจในเรื่องค่าของตัวโน้ต จากนั้นก็สอนเรื่องสัญลักษณ์ทางดนตรีและการบรรเลงคีย์บอร์ด และจากแบบทดสอบผลฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ และสามารถสอบผ่าน จะมีนักเรียนที่สอบไม่ตามเกณฑ์ที่กำหนดเพียงสี่คนเท่านั้น สาเหตุที่มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์เกิดจากขาดการเข้าเรียนวิชาดนตรีในบางครั้งบางชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมนักเรียนทั้งสี่คนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความตั้งใจในกระบวนการเรียนการสอน พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองและเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนดนตรีสากลเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียน ถ้าผู้สอนไม่ส่งเสริมให้มีการฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนก็จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถในการเล่นคีย์บอร์ดได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ในการใช้ชุดกิจกรรมประกอบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด ผู้สอนจะต้องเพิ่มบทบาทของตนเอง นอกจากเป็นครูผู้สอนแล้ว ต้องทำหน้าที่ coaching คอยกำกับให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียนในขณะที่ฝึกฝนและฝึกซ้อม เพื่อกระตุ้นผู้เรียนตลอดเวลา ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น
2. การเรียนการสอนเรื่องการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ด จำเป็นจะต้องมีอุปกรณ์เครื่องดนตรี สื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอ ต่อจำนวนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนและเกิดการพัฒนาทักษะการบรรเลงโน้ตสากล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยโดยนำแนวคิดของโคตยา และคาร์ล ออร์ฟ ไปใช้กับการเรียนการสอนดนตรีในสาระอื่นๆ ที่เน้นในเรื่องของทักษะ หรือทำการวิจัยในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนดนตรีให้มากขึ้น
2. ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการสอนอื่นๆ เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน หรือ การเรียนแบบจับคู่ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการบรรเลงโน้ตสากลสำหรับคีย์บอร์ดต่อไป

3. ควรนำแนวคิดของโคตยา และคาร์ล ออร์ฟ มาสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction : CAI) เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม และเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ดนตรี

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

เชิดชัย ยังให้ผล และคณะ. (2557). ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ ศูนย์ดนตรีและกิจกรรมพิเศษโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา. ชลบุรี.

ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2549). จากประสบการณ์ครูดนตรี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2535). สารดนตรีศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทองม้วน พันธุ์เลิศ. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะด้านดนตรี เรื่อง ดนตรีสากล เบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตาน โคตยาและแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.

ธวัชชัย นาควงษ์. (2540). การเปรียบเทียบหลักสูตรดนตรีและวิธีการสอนดนตรีระดับประถม ของ กระทรวงศึกษาธิการ และของโรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย กับโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอพุทไธสง ประเทศญี่ปุ่น. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

ประเสริฐ ลำเภารอด. (2552). การพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องระบบนิเวศในโรงเรียน สำหรับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล. (2541). ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานตามแนวคิดของ Koda'ly ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝาย ประถม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

มารีญา ปันณะกิจการ. (2557). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน

- โน้ตตามแนวคิดโคตายสำหรับผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2538). วารสารเพลงดนตรี. นครปฐม : สำนักงานส่งเสริมและพัฒนากาวิชา
ดนตรีบัณฑิตศึกษาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุชัชชา รักยินดี. ธีรุตติ ผลผลาหาร. (2557). ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการ
สอนวิชาดนตรี (ศูนย์ดนตรี).
- อุษา คำประกอบ. (2530). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติทางวิทยาศาสตร์ด้าน
การมีเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดการเรียน
ด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- อุษา รัตนบุปผา. (2547). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง แบบและความสัมพันธ์สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- Beatty. (1989). A Comparative Study of a Kodaly-Based Developmental Music Program and a
Traditional Public School Music Program at the Kindergarten Level. Master's
Thesis, Queen's University.